

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.339 van 21 december 2001
in de zaak A. 109.332/IX-3006.**

In zake : René CLAESSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. STORME,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter (UMC Sint-Pieter),
dat woonplaats kiest bij
advocaten Ph. LEVERT en R. ANCIAUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149/21.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat René CLAESSENS op 23 augustus 2001 heeft ingediend en waarin hij vraagt aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 20.000 frank per dag vertraging in de uitvoering van het arrest nr. 91.885 (lees: 91.884), van 22 december 2000, welke uitvoering dient in te houden : verzoeker eenduidig te reïntegreren in zijn graad van laboratorium-inspecteur, hem te reïntegreren in zijn functie van laboratoriuminspecteur, dat wil zeggen in de functie van wetenschappelijk medewerker, en hem terug te affecteren aan het laboratorium scheikunde;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten Ph. LEVERT en M.-Cl. STESENS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, en artikel 36 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker, die laboratoriuminspecteur is bij het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, bij beslissing van 27 april 1999 van de raad van bestuur van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter in disponibiteit werd gesteld vanaf 1 juli 1999 en bij beslissing van 31 augustus 1999, wegens opheffing van betrekking en gezien zijn indisponibiliteitstelling, in ruste werd gesteld met ingang van 1 oktober 1999, dit met toepassing van het besluit van 13 april 1999 tot vaststelling van het nieuwe kader van de laboratoria en van het besluit houdende invoering van de mogelijkheid tot indisponibiliteitstelling wegens opheffing van de betrekking; dat bij arrest nr. 84.309, van 21 december 1999, de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging beveelt van de voornoemde beslissingen van 27 april 1999 en van 31 augustus 1999; dat ten gevolge daarvan verzoeker terug werd geïntegreerd met ingang van 8 mei 2000 in de functie van laboratoriumtechnicus in het transfusiecentrum van de laboratoria van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, waarbij echter wordt vastgesteld dat die reïntegratie niet kan gebeuren in een betrekking van laboratoriuminspecteur omdat de personeelsformatie van de laboratoria klinische biologie niet meer in een dergelijke betrekking voorziet; dat bij arrest nr. 91.884 van 22 december 2000 de Raad van State de voornoemde beslissing van 27 april 1999 waarbij verzoeker met ingang van 1 juli 1999 in disponibiteit wordt gesteld, alsmede de beslissing van 31 augustus 1999 waarbij verzoeker met ingang van 1 oktober 1999 in ruste wordt gesteld vernietigt, doch de afstand van het geding vaststelt met betrekking tot de andere bestreden handelingen, te weten de besluiten houdende vaststelling van het nieuwe kader van de laboratoria -inzonderheid de afschaffing van de betrekking van laboratoriuminspecteur- en houdende invoering van de mogelijkheid tot indisponibiliteitstelling wegens opheffing van de betrekking; dat van dat laatste besluit wel de onwettigheid wordt vastgesteld met toepassing van artikel 159 van de Grondwet; dat nadat verzoeker op 21 januari 2001 de verwerende partij heeft aangemaand om onmiddellijk tot de uitvoering van het arrest over te gaan, wat

inhoudt verzoeker eenduidig te bevestigen in zijn graad van laboratoriuminspecteur en hem te reïntegreren als laboratoriuminspecteur, dit is wetenschappelijk medewerker, met dienstaankwijzing in de dienst scheikunde, dat is de dienst waartoe hij behoorde vóór de vernietigde beslissing, de raad van bestuur van de verwerende partij op 6 maart 2001, onder de overwegingen dat het nieuwe kader van het laboratorium voor klinische biologie, goedgekeurd op 13 april 1999, nog altijd van kracht is en dat dit kader in de opheffing van de functies van laboratoriuminspecteur voorziet, zodat verzoeker niet geïntegreerd kan worden in een betrekking onbestaande in het kader, zijn besluit van 25 april 2000 bevestigt en bijgevolg verzoeker ten definitieven titel behoudt in zijn nieuwe affectatie in het laboratorium;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de onderhavige vordering om haar een dwangsom op te leggen niet ontvankelijk is omdat verzoeker binnen de voorgeschreven termijn geen beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State heeft ingediend tegen de beslissing van 6 maart 2001 van haar raad van bestuur om hem ten definitieven titel te houden in zijn nieuwe affectatie in het laboratorium, zodat die beslissing definitief is geworden; dat volgens haar het strijdig is met de rechtszekerheid dat die beslissing nog zou worden ingetrokken ter uitvoering van een arrest waarbij de voorliggende vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt ingewilligd;

2.2. Overwegende dat krachtens artikel 36, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Raad een dwangsom kan opleggen, enerzijds, wanneer het herstel van de wettigheid inhoudt dat de vernietiging van een rechtshandeling als bedoeld in artikel 14 gevolgd moet worden door een nieuwe overheidsbeslissing of overheidshandeling en de overheid in gebreke blijft dat te doen en, anderzijds, wanneer de overheid een beslissing heeft genomen die in strijd is met de uit het vernietigingsarrest volgende onthoudingsverplichting; dat in het eerste geval de dwangsom tot doel heeft de overheid aan te sporen tot het alsnog nemen van een beslissing, terwijl in het tweede geval de dwangsom tot doel heeft de overheid aan te zetten tot het intrekken van de beslissing die werd genomen met schending van het gezag van gewijsde van het annulatiearrest; dat verzoeker aan de Raad van State vraagt de verwerende partij een dwangsom op te leggen om de uitvoering van het arrest nr. 91.884 te verzekeren; dat volgens verzoeker de correcte uitvoering van dat arrest inhoudt, ten eerste, dat hij wordt gereïntegreerd in zijn graad van laboratoriuminspecteur, ten tweede, dat hij wordt gereïntegreerd in zijn functie van laboratoriuminspecteur (wetenschappelijk medewerker) en, ten derde,

dat hij terug wordt geaffecteerd aan het laboratorium scheikunde; dat hij zodoende meent dat de verwerende partij er ter uitvoering van het vernietigingsarrest toe gehouden is een of meer positieve beslissingen te nemen, ook al zal zulks waarschijnlijk de opheffing of intrekking inhouden van de beslissing van 6 maart 2001; dat de aangehaalde wetsbepaling echter niet vereist dat daarvoor formeel de nietigverklaring wordt gevorderd van de rechtshandelingen die naar de mening van verzoeker een niet-correcte uitvoering inhouden van het vernietigingsarrest; dat daar anders over oordelen overigens zou betekenen dat de betrokken overheid die uitvoering op de lange baan kan schuiven en de in het gelijk gestelde verzoeker tot het instellen van steeds nieuwe vorderingen en bijkomende uitgaven kan dwingen; dat de vraag of de beslissing van 6 maart 2001 een correcte uitvoering inhoudt van het vernietigingsarrest, de gegrondheid van de vordering zelf betreft;

Overwegende dat in zoverre de verwerende partij zich beroept op het rechtszekerheidsbeginsel dat haar niet meer zou toelaten de beslissing van 6 maart 2001 in te trekken, ermee kan worden volstaan vast te stellen dat die beslissing voor derden geen rechten heeft doen ontstaan, dat dit enkel het geval was wat betreft verzoeker en deze zelf er belang bij heeft dat zij wordt vervangen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.1. Overwegende dat verzoeker ten gronde aanvoert dat een correcte uitvoering van het vernietigingsarrest impliceert dat hij terug in de toestand wordt geplaatst waarin hij zich bevond voordat de vernietigde beslissingen werden genomen; dat volgens hem het herstel van de wettigheid vergt dat hij opnieuw wordt geïntegreerd zowel in zijn graad als in zijn functie van laboratoriuminspecteur van het laboratorium scheikunde en dat de verwerende partij een beslissing in die zin neemt; dat hij laat gelden dat de verwerende partij weigert uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest niettegenstaande hij haar daartoe meermaals uitdrukkelijk heeft aangemaand, doch integendeel op 6 maart 2001 een beslissing heeft genomen die strijdig is met dat vernietigingsarrest; dat met betrekking tot de functie die hij thans uitoefent in het transfusiecentrum van de laboratoria, verzoeker opmerkt dat de hem toegewezen verantwoordelijkheid inzake de redactie van de "Standard Operating Procedure" in digitale vorm, zich beperkt tot het vertalen van de teksten naar het Nederlands of naar het Frans, waarbij hij zich meermaals verplicht ziet, gelet op zijn gebrek aan kennis van de gespecialiseerde technieken van immunologie en compatibiliteit, uitleg te vragen aan de technici die de testen uitvoeren, dat hij voorts wordt ingeschakeld in de " 'eenvoudige routines' van deplasmatie en

verwezenlijken van pools van bloedplaatjes" en dat volgens hem zijn huidige functie in het transfusiecentrum nauwelijks het niveau van laborant haalt;

3.2.1. Overwegende dat zoals uit de uiteenzetting van de feiten gebleken is, bij arrest nr. 91.884 van 22 december 2000 de beslissingen zijn vernietigd waarbij verzoeker met ingang van 1 juli 1999 in disponibiliteit werd gesteld en waarbij hij met ingang van 1 oktober 1999 in ruste werd gesteld; dat dit arrest echter de afstand van het geding heeft vastgesteld voor zover verzoeker ook de nietigverklaring vroeg van het besluit waarbij de nieuwe personeelsformatie van de laboratoria werd vastgesteld en van de reglementaire bepalingen betreffende de mogelijkheid van een indisponibiliteitstelling wegens opheffing van betrekking; dat wel de onwettigheid van die laatste bepalingen werd vastgesteld en trouwens op grond daarvan tot de nietigverklaring van de voormelde beslissingen van indisponibiliteitstelling en vervroegde pensionering van verzoeker werd besloten;

3.2.2. Overwegende dat ter zake het herstel van de wettigheid vereist dat de verwerende partij, ter uitvoering van het vernietigingsarrest en van de onlosmakelijk met de vernietiging verbonden vernietigingsgrond, verzoekers oppensioenstelling herriep en hem terug in dienst nam met de graad van laboratoriuminspecteur, wat zij gedaan heeft met haar besluit van 6 maart 2001; dat volgens verzoeker zij hem bovendien echter ook nog in een betrekking van laboratoriuminspecteur tewerk moest stellen en meer bepaald in de dienst waar hij vroeger werkzaam was; dat zulks zou vereisen dat de afgeschafte graad van laboratoriuminspecteur opnieuw wordt opgericht en ten behoeve van verzoeker minstens één dergelijke betrekking wordt ingeschreven in de personeelsformatie, en meer bepaald dan nog in het laboratoriumscheikunde, voor zover die dienst nog bestaat; dat echter het arrest nr. 91.884 niet de nietigheid heeft vastgesteld van het besluit houdende aanpassing van de personeelsformatie waarbij verzoekers betrekking van laboratoriuminspecteur werd opgeheven; dat, nog daargelaten de vraag of aan zulk een besluit een reglementair karakter kan worden toegekend, noch de Raad van State in het kader van een vordering strekkende tot het opleggen van een dwangsom ter uitvoering van een annulatiearrest noch het bestuur dat aan dat annulatiearrest uitvoering moet geven, de onwettigheid kunnen vaststellen van een rechtshandeling die in dat annulatiearrest niet in het geding was; dat derhalve de verwerende partij ermede kon volstaan verzoeker opnieuw in dienst te nemen met behoud van zijn graad en wedde en, indien mogelijk, hem tewerk te stellen in een betrekking die strookte met zijn graad en bekwaamheid; dat zij niet nog eens voor hem persoonlijk een betrekking van

laboratoriuminspecteur diende op te richten noch hem tewerk diende te stellen in de dienst waar hij vroeger werkte; dat de verwerende partij met haar beslissing van 6 maart 2001 aan die verplichting blijkt te hebben voldaan; dat in zoverre verzoeker zich gegriefd voelt door de beslissing van 6 maart 2001 omdat hij meent dat zijn nieuwe dienstaanwijzing niet strookt met zijn graad en bekwaamheid, hij die beslissing kan aanvechten met de middelen die het recht hem verschaft; dat dit onderdeel van die beslissing - de dienstaanwijzing - immers slechts een uitvloeisel is van wat het vernietigingsarrest de verwerende partij verplicht te doen; dat derhalve de vordering tot het opleggen van een dwangsom niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.